

UNIJNA PLATFORMA UCZESTNICTWA DZIECI

PIERWSZE KONSULTACJE

POCZUCIE BEZPIECZEŃSTWA

Podsumowanie opinii dzieci

O czym jest ten dokument?

Jest to podsumowanie pierwszych konsultacji platformy z dziećmi. Zawarto w nim opinie wygłoszone przez dzieci i sposób, w jaki Komisja Europejska wykorzysta ich pomysły.

Czym są pierwsze konsultacje?

Zapytaliśmy dzieci z całej Europy o to, co zapewnia im bezpieczeństwo. Przyjrzelśmy się temu zagadnieniu, ponieważ Unia Europejska stara się wzmocnić ochronę dzieci.

Pomysły, którymi podzieliły się dzieci, pomogą Unii sporządzić dokument zatytułowany Podsumowanie opinii dzieci

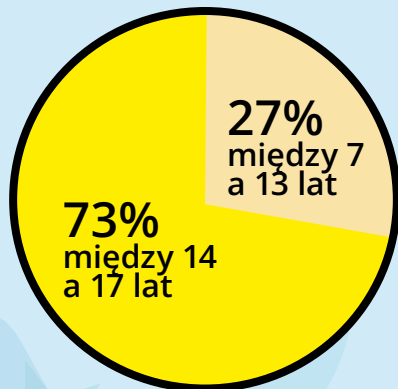
„Zalecenie w sprawie zintegrowanych systemów ochrony dzieci”. Znajdą się w nim porady na temat współpracy na rzecz bezpieczeństwa dzieci. Są to zalecenia dla pracowników instytucji, takich jak szkoły i szpitale, dla policji i osób działających w społecznościach.

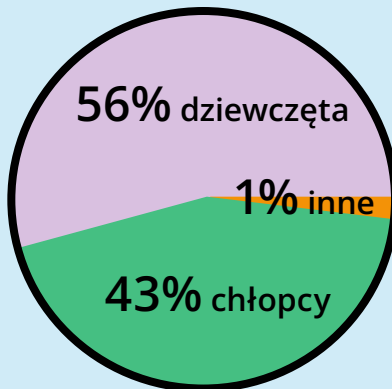
Kto wziął udział?

W okresie od maja do października 2023 r. w konsultacjach wzięło udział **1 095** dzieci z **21** krajów Unii Europejskiej.

Dzieci były w wieku:

Dzieci według płci:

Dzieci pochodziły z:

896 dzieci odpowiedziało na **ankietę internetową**

37 dzieci wzięło udział w **wywiadach**

162 dzieci dołączyło do **23 grup dyskusyjnych**

Co mówiły dzieci?

Dzieci twierdzą jednogłośnie, że chcą dorastać bezpiecznie i bez strachu.

Mówiły też o tym, co buduje bezpieczeństwo w różnych miejscach:

Szkoła jest ważna, ponieważ dzieci spędzają w niej dużo czasu. Lepsze warunki sanitarne i walka ze zjawiskiem nękania pomogłyby im czuć się pewniej.

Domy muszą być bezpieczne, a sytuacja w nich stabilna. Wystarczająca ilość pieniędzy może w tym pomóc. Jeżeli dom nie jest bezpiecznym miejscem, dzieci potrzebują przestrzeni, do której mogą się udać.

Zajęcia pozalekcyjne i dodatkowe oraz koła mogą pomóc dzieciom zawierać kontakty towarzyskie w bezpiecznej przestrzeni i z wspierającymi je dorosłymi. Młodzi potrzebują więcej miejsc, w których mogą się spotykać i czuć bezpiecznie.

W miejscach publicznych, takich jak parki, ulice i przystanki, młodzież czasami czuje się zagrożona, zwłaszcza dziewczęta. Place zabaw i parki byłyby bezpieczniejsze, gdyby autobusy jeździły w nocy, a oświetlenie ulic było lepsze.

Ważna jest poprawa **bezpieczeństwa w sieci**, zwłaszcza dla małych dzieci. Oznacza to:

- lepszą ochronę
- więcej informacji na temat zachowania bezpieczeństwa
- zajęcia dla dzieci i dorosłych.

Dzieci mówiły o tym, jak dorośli mogą zapewnić im poczucie bezpieczeństwa:

Z kim rozmawiać najpierw?

63% dzieci woli rozmawiać **osobiście** niż szukać pomocy online.

74% zwróciłoby się najpierw do **rodziny** lub **krewnych**, a **68%** – do **znajomych**.

Kto może pomóc w zapewnieniu bezpieczeństwa dzieciom?

„Dorośli, którzy są przyjaźni, pozytywnie nastawieni, mają cierpliwość, by słuchać opinii i poglądów dzieci, rozumieją ich uczucia oraz sprawiają, że różne miejsca i aktywności stają się bezpieczniejsze.”
(Dziecko z Rumunii)

„Uważam, że nauczyciele powinni nas uważniej słuchać, bo choć ich zdaniem jesteśmy bardzo młodzi, mamy własne zdanie, którego nie można ignorować.”
(Dziecko z Bułgarii)

- Wyspecjalizowana i wyrozumiała kadra nauczycielska.
- Pozostały personel szkoły (np. pedagodzy, pracownicy socjalni, zastępcy i dyrektorzy).
- Opiekun, który ma czas zająć się zarówno potrzebami fizycznymi, jak i emocjonalnymi podopiecznych.
- Dobrzy rodzice zastępczy (gdy rodzice nie są w stanie zapewnić bezpieczeństwa dzieciom).
- Pracownicy ochrony zdrowia, którzy są przyjaźni wobec dzieci. Oznacza to rozmowę z szacunkiem oraz wyjaśnianie młodym pacjentom metod leczenia, a także zezwalanie na obecność dorosłego.
- Policja, o ile dzieci wiedzą, kim są funkcjonariusze.

Czego oczekują od dorosłych dzieci, aby czuć się bezpiecznie?

„Każde dziecko powinno widzieć, że są osoby, do których można się zgłosić i które wyjaśnią całą procedurę. Dzieci muszą czuć się bezpiecznie i nie bać konsekwencji zgłoszenia problemu.”
(Grupa dyskusyjna w Chorwacji)

Dzieci chcą, aby dorośli:

Słuchali

- Szanowali dzieci, słuchali ich i traktowali je poważnie.
- Starali się lepiej zrozumieć ich potrzeby.
- Sprawiali, by czuły się bezpieczne w szkołach, miejscach publicznych i placówkach opieki zdrowotnej (takich jak szpitale, ośrodki medyczne itp.).
- Uwzględniali je w procesie rozwiązywania problemów. Dzieci chcą uczestniczyć w podejmowaniu decyzji dotyczących ich domu, szkoły, społeczności i kraju.

Przekazywali im informacje

- Informowali o potencjalnych zagrożeniach i ryzykach.
- Dostarczali informacji i wskazówek na temat tego, do kogo mogą zwrócić się o pomoc i wsparcie oraz jak zgłaszać sytuacje niebezpieczne.
- Wytłumaczyli w prosty sposób, co się dzieje, gdy ktoś szuka pomocy.

Udzielali pomocy

- Określali jasne zasady, granice i środki, które mogą zapobiec niebezpieczeństwu.
- Działali szybko, gdy dzieci są zagrożone.
- Pomagali, zanim problem się pogorszy. Dzieci chcą mieć dostęp do specjalistycznego wsparcia, a także jedną osobę, do której mogą zwrócić się po pomoc.
- Udzielali wsparcia materialnego i emocjonalnego do chwili rozwiązania problemu.

Skutecznie współpracowali

- Dzieliли się informacjami na temat problemów dzieci i komunikowali ze sobą w celu zbudowania bezpiecznego środowiska.
- Byli wyszkoleni pod kątem kompleksowego rozwiązywania problemów.

„Dzieci stwierdziły, że jako prezydent Litwy szerzej informowałyby o bezpieczeństwie dzieci w przestrzeni publicznej. Szukałyby też większej liczby wolontariuszy pomagających młodzieży czuć się bezpiecznie oraz zatrudniły dodatkowych pracowników, aby dzieci, które obecnie nie czują się bezpieczne, otrzymały lepszą opiekę.”
(Grupa dyskusyjna w Litwie)

Chronili zdrowie psychiczne dzieci

- Zapewniali otwarte i bezpieczne środowisko do omawiania problemów związanych ze zdrowiem psychicznym.
- Zwiększali świadomość, tworzyli wytyczne i informacje na temat rozwiązywania problemów związanych ze zdrowiem psychicznym.
- Poprawili warunki sanitarne oraz walczyli ze zjawiskiem nękania w szkołach i cyberprzemocą.

„Uważam, że kwestia zdrowia psychicznego i stresu jest bardzo ważna. Trzeba o tym uczyć w szkołach. Należy pomagać osobom w rozwiązywaniu problemów, organizować wydarzenia oraz podkreślać rolę zajęć dodatkowych i życia pozaszkolnego. Ważne jest też wychowanie fizyczne.”
(Dziecko z Danii)

Dbali o bezpieczeństwo dzieci wszędzie, również w sieci

- Doradzali i uczyli na temat bezpieczeństwa w internecie. Zarówno dzieci, jak i dorośli muszą nauczyć się, jak być bezpiecznym online.
- Chronili ich bezpieczeństwo w sieci poprzez wdrażanie skuteczniejszych zasad.
- Nauczyciele, rodzice i inni dorośli powinni aktywnie tłumaczyć dzieciom zasady bezpieczeństwa w mediach społecznościowych.

